

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 15. března 2011 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Evy Dřimalové a soudců přísedících Dagmar Simandlové a Zdeňka Hořejšího, **t a k t o :**

Obžalovaná

Mgr. Anna P [REDACTED],

roz. Š [REDACTED], nar. [REDACTED] v Kladně, zaměstnaná v lékárně [REDACTED]. Praha 8, trvale bytem [REDACTED],

j e v i n n a , ž e

v přesně nezjištěné době, nejméně od počátku roku 2008 do svého zadržení dne 4. 11. 2008 v Kladně, v obchodním domě Tesco v lékárně Avicenum bez povolení Ministerstva zdravotnictví České republiky ve smyslu § 4, § 8 zák.č. 167/1998 Sb. o návykových látkách v platném znění opakovaně sobě a zejména svým rodinným příslušníkům vzala jako lékárnice z předmětné lékárny lék Codein, který obsahuje v jednom balení tbl.10 x 30 mg látky codeini

dihydrogenphosphas hemihydricus, tedy soli látky codein, uvedené v seznamu omamných látek v příloze č. 2 zák. č. 167/1998 Sb., a to nejméně v 5 případech a dále nejméně ve 4 případech codein tbl.10x 15 mg , toto zakrývala tím, že je vykazovala jako výpisy z lékařských předpisů, kde původně tyto léky uvedeny nebyly, případně je na lékařské předpisy jiných pacientů bez jejich vědomí a vědomí ošetřujících lékařů připisovala , nebo vystavovala předpisy na své jméno, čímž porušila své povinnosti vyplývající zejména z ust. § 82 odst.1. zák.č. 378/2007 Sb. o léčivech v platném znění

t e d y

neoprávněně jinému opatřila přípravek obsahující omamnou látku,

č í m ž s p á c h a l a

prečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 283 odst.1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **j e d n o h o /1/ roku**, jehož výkon se jí podle § 81 odst.1 a § 82 odst.1 tr.zákoníku p o d m í n ě ě odkládá na zkušební dobu **d v o u /2/ let.**

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalované ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu zaměstnání, k němuž je oprávněna osoba, držící osvědčení České lékárnické komory a splňující podmínky pro výkon činnosti při vedení lékárny a poskytování lékárenské péče v lékárně základního typu, v rozsahu výdejní činnosti pro veřejnost, výdejní činnosti pro ambulantní zdravotnická zařízení, přípravě léčiv, kontroly léčiv, lékárenské pohotovostní služby, v trvání **d v o u /2/ let.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem zdejšího soudu ze dne 31.3.2010 č.j. 6T 152/2009-776 byla obžalovaná odsouzena pod bodem 1) výroku rozsudku pro pomoc ke zločinům nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy dle § 24 odst. 1 písm. c) k §

283/1 , 2 písm. c) tr. zákoníku, pomoc k přečinům nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy dle § 24/1 písm. c) k § 283/1 tr. zákoníku a dále pod bodem 2) pro přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy dle § 283/1 tr. zákoníku. Za toto jí byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 4 roků, pro jehož výkon byla zařazena do věznice s ostrahou. Zároveň jí byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnání, k němuž je oprávněna osoba držící osvědčení České lékárnické komory a splňující podmínky pro výkon činnosti při vedení lékárny, poskytování lékárenské péče v lékárně základního typu, v rozsahu výdejní činnosti pro veřejnost, výdejní činnosti pro ambulantní zdravotnická zařízení, přípravě léčiv, kontrole léčiv, lékárenské pohotovostní služby v trvání 5 let. Dále bylo ve smyslu § 101/1 písm. c) tr. zákoníku vysloveno zabránění zajištěných věcí, a to 772 tablet léků MST Continus a 240 tablet léků MST Continus. Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 22.10.2010 č.j. 11 To 278/2010-809 byl napadený rozsudek zrušen ve výroku o vině pomocí dle § 24/1 c) tr. zákoníku ke zločinům nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy dle § 283/2 písm. c), přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy dle § 283/1 tr. zákoníku, kterých se měla dopustit skutky popsány pod bodem 1) citovaného rozsudku, přičemž tento skutek byl postoupen České lékárnické komoře. Rozsudek ve výroku pod bodem 2) o vině přečinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy dle § 283/1 tr. zákoníku pod bodem 2) byl zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně. Soud dle pokynů Krajského soudu v Praze nově zhodnotil důkazní situaci, doplnil dokazování a dospěl ke skutkovým zjištěním tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaná při novém hlavním líčení odkázala na své předchozí výpovědi s tím, že tyto nechce ničím měnit ani doplňovat. Pouze podotkla, že v lékárně neprodávala sama a svědky R. [REDAKCE] a L. [REDAKCE] nezná, nepamatuje si na ně ani když byli vyslýcháni před soudem. K prodeji Codeinu sdělila, že se jedná o lék proti kašli, některé takové látky byly volně prodejné, byly postupně zrušeny, pro ní neznámí pacienti si sami nosili recept, někdy si je nechávali psát na někoho jiného. Codein si obstarala sama bez předpisu, nicméně předpis neměla jenom proto, že neměla čas se dostat k lékaři, avšak kdykoliv byla schopná ho dodat. Při novém hlavním líčení dne 10.3.2011 sdělila, že Codein si brala pro sebe a rodinné příslušníky, nedovede to blíže rozlišit, mohlo to být tak 5 krabiček měsíčně dohromady pro všechny. V té době žila ve společné domácnosti s matkou, nar. [REDAKCE], s dcerou Janou, nar. [REDAKCE]

a manželem Vladimírem, nar. [REDAKCE], oběma lékaři gynekology. Codein dávala z rodiny manželovi i dceři, ale hlavně matce, neboť byla po embolii, měla cukrovku, špatně viděla a chodila, také byla krátce po rakovině. Poté svoji výpověď změnila v tom smyslu, že 5 krabiček Codeinu si obstarala celkem v 5 případech za celou žalovanou dobu a matka se rakovině podrobila před 20 lety. Dále sdělila, že v žalované době nenavštěvovala žádného lékaře, aby nepřišla o práci po předchozí „embolii mozku“, poté se opravila, že šlo o „edem mozku“ z r. 2005. Nechtěla marodit, proto si vzala tyto léky. K možné maximální dávce 15 mg Codeinu sdělila, že může být bráno až 6 tablet denně, v jednom balení je jich 10. Znovu změnila svoji výpověď, uvedla, že její dávky Codeinu byly následně kryty receptem a upozornila na to, že ona sama jako zaměstnanec si může v minimálním množství koupit bez receptu nějaké léky, protože ostatní si je také berou. O tom, že si léky brala ale její nadřízený v té době nevěděl. Codein normálně po vyzvednutí zaplatila, následně opětovně změnila svoji výpověď v tom smyslu, že si již nepamatuje, zda její manžel nebo dcera nějaké recepty napsali, asi jí to slíbili, ale zapomněli.

Soud ve věci provedl výslech svědka **Štefana L [REDAKCE]**, který uvedl, že obžalovanou znal běžně z lékárny z Tesca v Kladně, ví, že od ní bral Modafen, o Codeinu neví jestli ho bral. Pokud si kupoval nějaké léky na recept, měl ho vždycky u sebe a pokud platil nějaký lék, odpovídala částka tomu, co bylo namarkováno na kase. Vzhledem ke způsobu výpovědi byl svědek znovu poučen o tr. následcích vědomě nepravdivé výpovědi a jeho výpověď učiněná v přípravném řízení a při hlavním líčení ve smyslu § 211/3 tr. řádu přečtena. V ní se svědek vyjadřoval ke koupi léků Modafen, Paralen Plus, Panadol, Nurofen, soud však zaměřil svoji pozornost zejména na prodej či poskytování léků Codein. K tomuto jmenovaný sdělil, že bez receptu za tu dobu dostal Codein asi ve 20 případech, vedoucí mu ho nedala ani jednou, Štěpána jo, ta malá silná starší taky, vícekrát ta starší. Za Codein platil 200,-Kč, bral si ho na zpříjemnění pro sebe. Při hlavním líčení pak doplnil, že osobou nazvanou jako vedoucí myslel obžalovanou. Ze svědecké výpovědi **Jiřího R [REDAKCE]** vyplývá, že tento obžalovanou zná z lékárny z Tesca v Kladně. Kupoval od ní Modafen 10 – 20 krabiček jednou týdně od počátku roku 2007 do doby, než jí zavřeli. Tento lék dostával bez receptu, neboť nebyl nutný a ani množství nebyl žádný problém, platil normálně penězi. Codein mu obžalovaná neprodávala, nikdy ho v její lékárně nekupoval. Rovněž i tento svědek byl vzhledem ke způsobu výpovědi poučen o tr. následcích vědomě nepravdivé výpovědi, poté sdělil, že už je to dlouho, vše si nepamatuje. Ví, že Codein kupoval od Štěpány, ta mu ho nechávala, obžalovaná nikoliv. V té době byl uživatelem drog, bral Pervitin i Codein a o tom, jestli

obžalovaná prodávala Codein jiným osobám neví. Jeho výpověď učiněnou v přípravném řízení soud v souladu s ustanovením § 211/3 tr. řádu přečetl, z ní vyplynuly obdobné skutečnosti jako uvedené v hlavním líčení.

Z výpovědi svědka **El Z** a svědkyně **B** bylo zjištěno, že každá z pracovnic, která vydávala léky zákazníkům, měla svůj vzor a své heslo v počítači, lze tedy podle jednotlivých zápisů zjistit, kdo léky vydával, s těmito záznamy nebylo manipulováno. Kromě toho i tito svědci potvrzovali fakt, že zaměstnanci lékárny byli seznámeni se zákazem majitelem lékárny **El Z**, že nesmí být prodávána více než 3 balení léků obsahující pseudoefedrin najednou. Pokud jde o další jednání je nepochybné, že měl soud k dispozici záznamy z pokladní knihy, z nichž je zřejmé, že léky Codein prodávala obžalovaná **P** ve více případech, byly předloženy nové recepty, které měly odpovídat časově i množstevně jednotlivým případům, kdy léky Codein byly vydány, čemuž však neodpovídaly. Vyjadřovali se k tomuto i příslušní lékaři, kteří měli údajně tyto recepty vystavit. V některých případech bylo jimi sděleno, že se jedná o recepty, které nevystavili, jejich podpisy jsou zfalšované. Ze zprávy Státního ústavu pro kontrolu léčiv Praha bylo zjištěno, že docházelo v lékárně mimo jiné k neoprávněnému prodeji léků Codein, byly zjištěny 4 případy prodeje bez receptu, razítka na předpisech, které prodeje dokumentovaly, neodpovídaly datu evidence výdeje léků v počítači v 5 případech, rovněž tak zde měl soud k dispozici fotokopie předpisů na lék Codein a výpisy z jiných předpisů, z nichž vyplývá, že zjevně docházelo k dopisování léku Codein na lékařské předpisy, přičemž tento lék tyto původně neobsahovaly, o čemž svědčí výsledky šetření provedeného policejními orgány u MUDr. Pechové, MUDr. France a MUDr. Moravce.

Při právním posouzení věci soud dospěl k závěru, že obžalovaná svým jednáním naplnila skutkovou podstatu přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy dle § 283/1 tr. zákoníku. Je nepochybné, že obžalovaná nejméně od počátku roku 2008 do svého zadržení dne 4.11.2008 v Kladně v obchodním domě Tesco v lékárně Avicenum, bez povolení Ministerstva zdravotnictví ČR ve smyslu § 4, 8 zák. 167/98 Sb. o návykových látkách v platném znění opakovaně sobě a zejména svým rodinným příslušníkům vzala jako lékárnice z předmětné lékárny lék Codein, který obsahuje v jednom balení tbl.10 x 30 mg látky codeini dihydrogenphosphas hemihydricus, tedy soli látky codein, uvedené v seznamu omamných látek v příloze č. 2 zák. č. 167/1998 Sb., a to nejméně v 5 případech a dále nejméně ve 4 případech codein tbl.10x 15 mg., toto zakrývala tím, že je

vykazovala jako výpisy z lékařských předpisů, kde původně tyto léky uvedeny nebyly, případně je na lékařské předpisy jiných pacientů bez jejich vědomí a bez vědomí ošetřujících lékařů přepisovala, nebo vystavovala předpisy na své jméno, čímž porušila své povinnosti vyplývající zejména z ust. § 82 odst. 1. zák. č. 378/2007 Sb. o léčivech v platném znění. Obžalovaná se částečně k této tr. činnosti doznala, připustila odběr léků Codein bez lékařského předpisu, ale namítla, že to bylo pouze pro její potřebu a potřebu rodinných příslušníků. Pokud jde o množství, připustila nejdříve 5 krabiček měsíčně, poté 5 krabiček za celou dobu. Rovněž tak nejprve sdělila, že tak činila na základě předpisů, které jí dali rodinní příslušníci, poté sdělila, že ho zřejmě zapomněli napsat. Její výpověď v tomto směru soud hodnotil jako ryze účelovou, zcela nevěrohodnou, učiněnou ve snaze vyhnout se tr. odpovědnosti. Nelze totiž přehlédnout, že obžalovaná opakovaně měnila své výpovědi v průběhu trestního řízení tak, aby vyzněly co nejvíce v její prospěch. Je zřejmé, že v době podání obžaloby vycházelo státní zastupitelství z důkazů provedených v přípravném řízení, v řízení před soudem pak došlo poněkud ke změně důkazní situace. Soud při svém rozhodování vycházel jednoznačně z protokolu o kontrole provedené dne 19.11.2008 (čl. 522 – 524 spisu), kde je nadevší pochybnost uvedeno, jaké množství tohoto léku Codein bylo nakoupeno a v jakém množství případů nebyl výdej doložen provozovatelem příslušnými recepty. Soud nemohl uvěřit ani sdělení obžalované, že si smí jako lékárnice brát léky bez receptu, o čemž svědčí i vyjádření svědka El Z█████, a taktéž opětovně protokol o provedené kontrole, kde jsou uvedeny konkrétní závady, které byly zjištěny při činnosti lékárnice. Je nepochybné, že obžalovaná porušila zejména ustanovení § 82/1 zák. č. 378/2007 Sb. tím, že vydala léčivé přípravky Codein 10 x 30 mg tablet a Codein 10 x 15 mg tablet bez řádného lékařského předpisu, v rozporu s rozhodnutím o jejich registraci. Obžalovaná si tohoto jednání musela být plně vědoma právě z titulu svého pracovního zařazení. Pokud pak argumentovala tím, že neměla možnost si zajít k lékaři a nechat si vystavit příslušné recepty, pak tato skutečnost ji nikterak nevyvíňuje z tr. odpovědnosti, stejně tak ani zdravotní stav její matky či to, že její rodinní příslušníci jí zapomněli recept vystavit. Je nepochybné, že dle jejího vlastního vyjádření jsou oba lékaři gynekologové, lze jen těžko vystačit s obhajobou obžalované, že by lékař s touto specializací byl oprávněný příslušný lék předepsat. Navíc z provedeného dokazování je zřejmé, že obžalovaná nebyla nepřetržitě v příslušné lékárně, tedy mohla kdykoliv navštívit lékaře a požádat jej o vystavení léku, či si domluvit konkrétní ordinační hodinu, aby mohla být ošetřena tak, aby svojí pracovní dobu řádně stihla či narušila co možná nejméně. Těchto skutečností si sama obžalovaná vzhledem ke svojí dlouhodobé praxi jakožto lékárnice byla nepochybně plně vědoma, přesto tohoto nedbala a svého

postavení jednoznačně zneužila. Bylo proto nade vší pochybnost prokázáno, že aniž by tak mohla konat, aniž by měla příslušný recept, opakovaně poskytla sobě a jiným osobám celkem nejméně v 9 případech lék Codein, který obsahuje sůl látky Codein, přičemž tato látka je uvedena v seznamu omamných látek v příloze č. 2 zák. č. 167/98 Sb. Naplnila tak znaky skutkové podstaty přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy dle § 283/1 tr. zákoníku, když soud dospěl k závěru, že právní kvalifikace tohoto jejího jednání ve smyslu účinnosti nového tr. zákoníku platného od 1.1.2010 je pro ní příznivější. Vzhledem k obsahu výpovědi slyšených svědků R. [REDACTED] a L. [REDACTED] soud dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že by to byla právě obžalovaná, která jim poskytla lék Codein, proto soud vycházel v zásadě in dubio pro reo, tj. v pochybnostech ve prospěch obžalované a skutkovou větu upravil tak, aby odpovídala zjištěné důkazní situaci. Svědek L. [REDACTED] popřel, že by od obžalované kupoval Codein bez předpisu, rovněž tak i svědek R. [REDACTED], soudu proto nezbylo než vzhledem k absenci jiných důkazů svědčících o opaku jednání obžalované k jejich osobám pominout. Pokud dále obžalovaná argumentovala tím, že dlouhodobě pracuje jako lékárnice, manipuluje s různými druhy léčiv a toto množství není vysoké po celou tu dobu a že v podstatě jedno balení obsahuje zhruba denní dávku, kterou je možno maximálně vzít, pak ani tato skutečnost nemůže obstát. Je zřejmé, že jde o návykový lék, proto je v přívalovém letáčku stanoven způsob dávkování léku, přičemž o jeho dávkování je příslušným rozhodovat pouze ošetřující lékař. Obžalovaná k tomuto nebyla oprávněna, tedy si sama jednoznačně nemohla určovat to, v jakém množství léků může ona či její rodinní příslušníci Codein použít aniž by byli vyšetřeni. Soud neměl žádných pochybností o správnosti protokolu o provedené kontrole založené na spise čl. 523 spisu a z tohoto také při svém rozhodování vycházel.

Při úvaze o druhu a trestu hodnotil soud konkrétní stupeň společenské škodlivosti jednání obžalované, který je v daném případě spatřován v porušení zákonem chráněného zájmu na ochraně společnosti a lidí proti možnému ohrožení, vyplývající mu z nekontrolovatelného nakládání s jedy, omamnými a psychotropními látkami, přípravky obsahujícími omamnou a psychotropní látku a prekursory. Žádné okolnosti, které by jej snižovaly soud neshledal, naopak tento je výrazně zvyšován samotnou osobou obžalované, která ve svém jednání pokročila po delší dobu, přičemž tohoto jednání se dopustila v úmyslu minimálně nepřímém ve smyslu § 15/1 písm. b) tr. zákoníku, neboť věděla, že svým jednáním může porušit zájem chráněný tr. zákonem na tom, aby nedocházelo ke zneužívání omamných a psychotropních látek, s tímto následkem byla minimálně srozuměna a též si ho

uvědomovala (§ 15 odst.2 tr.zákoníku). Obžalované lze ve smyslu § 41 písm. o) tr. zákoníku přiznat polehčující okolnost dosavadní bezúhonnosti, neboť před spácháním tr. činu vedla řádný život, ve smyslu § 42 písm. m) tr. zákoníku ji přitěžuje páchaní tr. činnosti po delší dobu.

Na základě všech shora uvedených důkazů a po jejich zhodnocení, s přihlédnutím k charakteru spáchané tr. činnosti, osobě obžalované a možnostem její nápravy, zejména pak s přihlédnutím k době spáchání tr. činnosti soud dospěl k závěru, že lze vystačit s uložením ryze výchovné druhu trestu nespojeného s přímou trestní represí. Obžalovaná byla ohrožena trestem odnětí svobody od 1 roku do 5 let, soud jí uložil trest na samé spodní hranici sazby, tj. v trvání 1 roku, jehož výkon jí ve smyslu § 81/1 a § 82/1 tr. zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 2 roků. Během této doby by měla obžalovaná svým způsobem života a chování prokázat, že tento druh trestu a v této výměře bude pro ní dostatečným ponaučením pro to, aby se do budoucna jakékoliv tr. činnosti vyvarovala. Vzhledem k tomu, že obžalovaná se tohoto jednání dopustila v souvislosti s výkonem svého zaměstnání – povolání, je na místě jednoznačně uložit jí i trest zákazu činnosti, k níž je zvláštním osvědčením oprávněna, tedy té činnosti, kterou zneužila k páchaní své tr. činnosti. Byl jí uložen v souladu s ust. § 73 odst.1 tr. zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnání, k němuž je oprávněna osoba, držící osvědčení České lékárnické komory a splňující podmínky pro výkon činnosti při vedení lékárny a poskytování lékařské péče v lékárně základního typu, v rozsahu výdejní činnosti pro veřejnost, výdejní činnosti pro ambulantní zdravotnická zařízení, přípravě léčiv, kontroly léčiv, lékařské pohotovostní služby, a to na dobu 2 let. Soud samozřejmě nepřehlédl při svém rozhodování, že část jednání obžalované bylo postoupeno k posouzení České lékařské komoře, která je oprávněna rovněž rozhodovat o případném uložení zákazu činnosti, avšak do doby rozhodování zdejším soudem k žádnému takovému opatření nedošlo, soud ani nemůže předjímat jejího způsob rozhodování, a proto bylo na místě ukládat i tento druh trestu. I při stanovení této výměry soud přihlédl k době spáchání trestné činnosti a zejména závažnosti jednání obžalované a stanovil ho při samé spodní hranici sazby (v rozmezí od 1 do 10 let).

P O U Ě N Í : Proti rozsudku lze podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

V Kladně dne 15. března 2011

JUDr. Eva Dřimalová ,v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost:

Eliška Juřátková